

Sygn. akt I ACz 1346/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2013r

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

SSA Mariola Głowacka

SSA Marek Górecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 sierpnia 2013r

sprawy z powództwa I. W.

przeciwko H. B. i P. B.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14 czerwca 2013r

w sprawie o sygn. XIV C 300/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

/-/ M. Głowacka /-/ B. Wysocki /-/ M. Górecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem sąd I instancji stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Trzciance „w celu rozpoznania sprawy w postępowaniu karnym wraz ze zgłoszonym powództwem adhezyjnym”.

W uzasadnieniu tego orzeczenia sąd wskazał, że powódka wystąpiła przeciwko pozwanym z powództwem o ochronę dóbr osobistych, żądając publikacji przeprosin i zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia.

Przed nadaniem sprawie biegu powódka zażądała dodatkowo wymierzenia pozwanym kar przewidzianych kodeksem karnym za czyn z art. 190a kk.

Oznacza to, zdaniem Sądu Okręgowego, że powódka domaga się w istocie wszczęcia przeciwko pozwanym postępowania karnego, a zgłoszone przez nią roszczenia należy uznać za powództwo adhezyjne, podlegające rozpoznaniu w postępowaniu karnym.

Z kolei właściwym miejscowo i rzeczowo do rozpoznania sprawy o przestępstwo z art. 199a kodeksu karnego jest Sąd Rejonowy w Trzciance.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o rozpoznanie jej roszczeń przez Sąd Okręgowy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, albowiem zaskarżone postanowienie nie znajduje podstaw faktycznych i prawnych.

Nie ma jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby wolą powódki było przekazanie zgłoszonych roszczeń cywilnych do rozpoznania w postępowaniu karnym, w trybie, o jakim mowa w przepisach art. 62 - 70 kpk. Przeciwnie, w kolejnych pismach procesowych, w tym w zażaleniu, domaga się ona wyraźnie pilnego rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy.

Jest to o tyle oczywiste, że nie ma jednocześnie podstaw do przyjęcia, aby toczyło się jakiekolwiek postępowanie karne, w którym powódka występowałaby w charakterze pokrzywdzonej działaniami pozwanych.

Nawet jednak, gdyby takie postępowanie było w toku, to sąd cywilny nie mógłby z urzędu przekazać zgłoszonych przez pokrzywdzonego roszczeń o charakterze cywilnoprawnym do rozpoznania w postępowaniu karnym jako powództwo adhezyjne.

Inną rzeczą jest, że aktualnie Sąd Rejonowy w Trzciance nie byłby właściwy także do rozpoznania wniosku powódki o ukaranie pozwanych za przestępstwo z art. 190a § 1 kk.

Stosownie bowiem do przepisu art. 190a § 4 kk ściganie tego przestępstwa następuje **na wniosek** pokrzywdzonego.

Oznacza to, że, po ewentualnym zgłoszeniu takiego wniosku, postępowanie karne toczyłoby się z urzędu (art. 12 § 1 zd. 1 kpk) a sąd mógłby rozpoznać sprawę jedynie po wniesieniu aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego.(art. 331 § 1 kpk).

W tej sytuacji, o ile powódka w dalszym ciągu domagałaby się „ukarania” pozwanych za przestępstwo z art. 190a kk, sąd winien udzielić jej odpowiednich wskazówek co do obowiązującej w tym względzie procedury (art. 5 kpc, art. 212 § 2 kpc) bądź też wprost przekazać wniosek o ściganie organowi uprawnionemu do jego przyjęcia.

Z tych przyczyn na podstawie przepisów art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

/-/ M. Głowacka /-/ B. Wysocki /-/ M. Górecki